

یک حضور به موقع

عذرا صوفی پسند

بهورز خانه بهداشت شهینا
دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

در حد توان استریل کردیم و خانم حسینی کارش را شروع کرد... دقایقی بعد صدای گریه نوزاد و به دنبال آن صدای صلوات اعضای خانواده از پشت در بلند شد. تیم اورژانس به همراه خانم حسینی مادر و نوزاد را برای ادامه مراقبت‌های درمانی مورد نیاز به بیمارستان بردند و من هم با لبخندی بر لب، خدا را شاکر بودم از این‌که با حضور بموقع و زایمان ایمن از عفونت‌های احتمالی مادر و نوزاد جلوگیری شده و راهی خانه بهداشت شدم.

نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت انجام زایمان ایمن در مادران باردار، توصیه می‌شود کلیه زایمان‌ها در محل مناسب و مجهز (بیمارستان‌ها و مراکز تسهیلات زایمانی) و توسط عامل زایمانی مناسب انجام شود و از آنجا که زمان زایمان نامشخص است، همیشه باید برای زایمان آمادگی داشته باشند. با این حال در صورتی که امکان زایمان در بیمارستان فراهم نشد، می‌بایست با حفظ خونسردی و اطمینان خاطردادن به مادر و خانواده با رعایت دستورالعمل‌های استاندارد، شرایط مناسب را برای نجات جان مادر و جنین فراهم ساخت.

صبح، همان ساعت ابتدایی آغاز کار، داشتم فهرست کارهای روزانه را برای خودم می‌نوشتیم که گوشی‌ام زنگ خورد. خانم حسینی، مامای مرکز بود که گفت: «سریع خودت را برسان خانه نرگس خانم... در حال زایمان است... من هم با تیم اورژانس می‌آیم». کیف و ست استریل و دستگاه فشارخون را برداشتم و خودم را با ماشین به خانه نرگس رساندم که داشت از درد می‌نالید. دو نفر از ماماها محلی هم آمده بودند و داشتند آماده می‌شدند که با سبک و سیاق خودشان بچه را به دنیا بیاورند. سعی کردم خونسردی‌ام را حفظ کنم و بعد از کلی مقدمه چینی توضیح دادم که این کار خطرناک است و اجازه بدهند تا مامای مرکز بهداشت خودش را برساند. بعد هم شروع کردم به تمیز کردن اطراف نرگس و وسایلی که آن‌ها برای زایمان آورده بودند را بیرون بردم. اما یکی از ماماها محلی همان‌طور که دست به شکم زائو می‌کشید، گفت: نه! ممکنه دیر بشه. به نرگس نگاه کردم که با شنیدن این جمله مضطرب‌تر شده بود و سعی کردم آرامش کنم و به او اطمینان خاطر بدهم.

کمی بعد خانم حسینی و تیم اورژانس رسیدند. با توجه به وضعیت زائو قرار شد زایمان در خانه انجام شود. افراد متفرقه را به بیرون فرستادیم و اتاق را